

متن پرسش

سلام علیکم: در اواخر بحث برهان صدیقین فرمودید که بین وحدت تشکیکی و وحدت شخصی فرق هاست. خواستم بگم درسته که در برداشت اولیه از تشکیک وجود ما مراتبی را تصور می‌کنیم ولی اگر خوب نگاه کنیم (خصوصاً با تطبیق این مطالب به مباحث وحدت نفس با قوایش که در کتاب ده نکته گذراندیم) بین تشکیک وجود و وحدت وجود فرقی نمی‌بینیم. فرقی اینه که تشکیک در وجود مربوط به ذهن است و وحدت وجود مربوط به خارج است. درسته استاد؟ آخه من از اول برهان سعی کردم مطالب رو با وحدت من و قوایم در موطنهای مختلف چک بکنم به خاطر همین از اول برهان تا آخرش وقتی از تشکیک وجود صحبت می‌شد من برداشت وحدت وجود می‌کردم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وجود، در ذات خود دارای وحدت شخصی است ولی در نسبت با ما، ظهوراتش متفاوت است و بدین لحاظ، وحدتش نسبت به ما تشکیکی می‌باشد. موفق باشید